

Zprávy

Expozice v jezuitském semináři - jsou otevřeny denně od 8.30 do 12.00 a od 13.00 do 17.00 hodin. **Městská vyhlídková věž** je otevřena denně od 10.00 do 12.30 a od 13.30 do 18.00 hodin. **Výstavní prostory v minoritském klášteře** jsou otevřeny denně mimo pondělí od 9.00 do 12.00 a od 13.00 do 16.00 hodin.

Kostel sv. Jana Křtitele je otevřen denně od 9.00 do 12.00 a od 13.00 do 16.00 hodin.

Knihovna Muzea Jindřichohradecka s badatelnou ve Štítného ulici poskytuje služby pro veřejnost v pondělí a ve středu od 12.30 do 15.30 hodin.

Komentovaná prohlídka výstavy ZÁBAVA, VÁŠEŇ, HAZARD s kouzelníkem Pavlem Langerem se **koná v sobotu 1. června od 14.00 hodin** ve výstavním sálu "Ve Svatojánské".

Setkání Spolku přátel starého Jindřichova Hradce se koná v konferenčním sálu muzea ve Štítného ulici v **pondělí 10. června od 19.00 hodin**. Na programu je přednáška Mgr. Libora Svobody, Ph.D., **JINDŘICHŮV HRADEC VE FILMU A TELEVIZI**. Vstup volný.

Zveme Vás na koncert pěveckých sborů ZANOTY SE SMETANOU, který se koná **ve čtvrtek 13. června od 19.00 hodin** v kostele sv. Jana Křtitele. Na programu: Missa brevis Jiřího Pavlici a Missa festiva Johna Leawitta. Vstupné na koncert je dobrovolné.

V sobotu 15. června 2019 od 14.00 hodin se koná slavnostní zahájení výstavy **MYŠLENÍ ZRAKEM. Sdružení českých umělců grafiků Hollar Praha**. Výstava bude v křížové chodbě minoritského kláštera přístupna až do 29. září 2019.

PŘEDPRÁZDNINOVÉ ZPÍVÁNÍ se jmenuje koncert dětských pěveckých sborů, který se bude konat v kostele sv. Jana Křtitele **v úterý 18. června od 17.00 hodin**. Představí se: DPS Lyra ze ZŠ Hvězdárna a Instrumentální pěvecké sdružení ze ZŠ Janderova. Vstupné dobrovolné.

Ve čtvrtek 27. června od 16.00 hodin se koná ve výstavní síni "V jezuitském semináři" na Balbínově náměstí vernisáž výstavy **DRÁTENICTVÍ VČERA A DNES**. Výstava potrvá do 13. října 2019.

Výstava JHA 20-19 MLADÍ JINDŘICHOHRADEČTÍ UMĚLCI PO DESETI LETECH potrvá v křížové chodbě minoritského kláštera ve Štítného ulici do 9. června 2019.

V konferenčním sálu je výstava TRAGICKÁ LÉTA 1939-1942. Život v Jindřichově Hradci na stránkách týdeníku Ohlas od Nežárky. Ve výstavním sálu pořádáme výstavu **ZÁBAVA, VÁŠEŇ, HAZARD ANEB Z HISTORIE KARETNÍ HRÝ**. Obě výstavy ve Štítného ulici potrvají po celou sezónu až do 6. ledna 2020.

NOVUM – měsíční zpravodaj Muzea Jindřichohradecka

Ročník XXVIII. 6/2019

Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Pikal

Registrační značka: MK ČR 11673

Výkonný redaktor: Pavla Michalová

www.mjh.cz

Adresa: Muzeum Jindřichohradecka,

Balbínovo náměstí 19/I,

Jindřichův Hradec, 377 01

Telefon: 384 363 660 (pokladna),

384 363 661 (pracovny),

E-mail: muzeum@mjh.cz

NOVUM

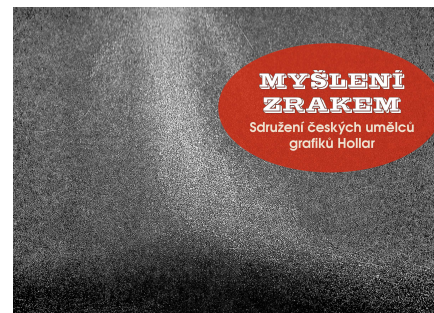
Muzeum Jindřichohradecka

červen 2019

MYŠLENÍ ZRAKEM

Sdružení českých umělců grafiků Hollar

Další umělecká výstava letošního roku nám představí tvorbu současných členů uměleckého spolku Hollar, který oslavil před dvěma lety významné jubileum v podobě kulatého výročí sta let od svého vzniku. Založení spolku inicioval a prvním předsedou se v roce 1917 stal přední český grafik František T. Šimon, k němuž se připojila řada dalších významných českých umělců, jakými byli Max Švabinský, Vojtěch Preissig, František Kupka, Viktor Stretti, Zdeňka Braunerová, František Bílek, Jan Konůpek a významný grafik pocházející z našeho regionu Adolf Alex Jelínek. Sdružení vyvíjelo bohatou výstavní i publikační aktivitu od svého vzniku až do počátku 70. let, kdy byla jeho činnost normalizačním režimem zastavena. Mezi jeho předsedy v prvních desetiletích činnosti patřili např. již zmiňovaní František T. Šimon, Max Švabinský, Viktor

Stretti, či František Kobliha, Lev Šimák a Jaroslav Šváb. Svou činnost sdružení obnovilo v roce 1990, kdy byl předsedou znovu zvolen Jaroslav Šváb. Od roku 1995 do roku 2015 působil jako předseda ak. mal. Vladimír Suchánek a od roku 2015 je to Pavel Piekar.

V současné době má SČUG Hollar 175 aktivních umělců – grafiků a každým rokem jsou přijímáni noví autoři. Sdružení českých umělců grafiků Hollar má od roku 1937 svoji galerii a s výjimkou necelých dvaceti let ji provozuje ve vlastní režii dodnes.

Záměrem letošní muzejní výstavy je uceleně představit zhruba 50 grafiků z umělecké tvorby 40 dnešních členů spolku. Díla vybraných autorů, mezi které patří např. František Hodonský, Aleš Svoboda, Xénia Hoffmeisterová, Marie Michaela Šechtlová, Mikoláš Axmann (autor grafiky použité na pozvánce), "spolukurátorka" výstavy Lenka Vilhelmová či předseda spolku Pavel Piekar, budou instalována v prostorách starobylého minoritského kláštera ve Štítného ulici a budou citlivě včleněna do architektonických prvků gotických prostor.

Vernisáž výstavy proběhne 15. června ve 14:00 hodin. Všechny zveme na toto zajímavé sobotní odpoledne plné různých grafických technik, barev a námětů.

Jakub Valášek

DRÁTENICTVÍ MINULÉ I SOUČASNÉ

Výstavný projekt Drátenictví minulé i současné představuje komplexní retrospektivu historie slovenského drátárstva zachytenú prostredníctvom zbierkových predmetov, ktoré vznikli v priebehu dejín a ktoré boli pre drôtárstvo typické. Projekt zároveň odbúrava zažitú romantickú predstavu a mýty „o tradičnom“ drôtárstve, ktoré často reprezentujú pozlátené plechové kazety alebo figurálna tvorba. Výstava predstavuje drôtárstvo v surovom stave bez prikrášľovania. Necháva vypovedať samotné predmety o tom, aké bolo drôtárske remeslo v skutočnosti. Slovenské drôtárstvo je už vo svete uznávaný pojem, ktorý sa vytvoril v prostredí tzv. Drotárie – krajiny drôtárov – ktorá sa rozprestiera pozdĺž v geografickom trouholníku medzi Považskou Bystricou a Žilinou a Čadcou. Za hlavné mesto Drotárie sa považuje obec Veľké Rovné, odkiaľ pochádza i prvý reálne doložený slovenský drôtár.

Remeslo prešlo vo svojom vývoji tromi základnými etapami. Prvá etapa sa vyznačuje remeselným individuálnym spracovaním (koniec 18. storočia až posledná štvrtina

19. storočia). Druhé obdobie bolo obdobím vzniku remeselných dielní. Tretie obdobie predstavuje manu-faktúrna remeselná výroba, ktorá zároveň viedla po 2. svetovej vojne k zániku drôtárskeho remesla. Všetky tieto skutočnosti zachytáva výstava v autorskej koncepcii Mgr. Jaroslavy Mrvovej prostredníctvom takmer 400 kusov autentických predmetov nájdených in situ priamo v starých drôtárskych chalupách. Všetky predmety na výstave sa predstavujú českej verejnosti vôbec po prvý raz. Exponáty neboli upravované ani reštaurované a budú predstavené vo svojej surovej kráse, tak ako sa na nich podpísal zub času. Bude prezentovaná komplexná škála drôtárskych výrobkov od konca 19. storočia až po koniec 30. rokov 20. storočia.

Úvod výstavy je venovaný počiatkom drôtárstva a najtypickejším výrobkom z drôtu, akými boli pasce na myši a pletivá na pivničné okná. Samostatná časť je venovaná podomovým výrobcom tzv. flekovačom a podomovým obchodníkom tzv. hauzírom. Ďalšia časť predstaví dielenské výrobky, ktorých pestrá škála siaha od podložiek pod hrnce až po vtáčie klietky. Nemalou súčasťou drôtárstva bola i tzv. plechárina, ktorej sa venovala iba určitá časť drôtárov. Zachytené tu bude takisto i pôsobenie drôtárov na území dnešnej Českej republiky. Výstava prezentuje aj opletievanie keramiky a kameniny, výrobu rôznych foriem mís, misiek. Predmety reprezentujú ukážku takmer všetkých drôtárskych techník, ktoré vo svojej práci drôtári používali. Výstava bude obohatená o netradičné predmety, ako je oprava drevených nádob flekovaním, oprava liatinového riadu, výzdoba tanierov slučkami z drôtu a pod. História drôtárstva dokresľujú ďalšie exponáty – napr. drôtárska krošňa, náradie, ktoré používali drôtári pri svojej práci.

Návštevník uvidí origináli fotografií a dokumentov spojených s drôtárskym remeslom. Sprievodný text bude umiestnený na 22 paneloch.

Záver prezentuje dielo jednej z najvýraznejších postáv súčasného drôtárstva – majstra Ladislava Fapša pôvodom z Považskej Bystrice, ktorého predkovia pochádzali z Veľkého Rovného – časť Madzín. V jeho diele sa spája dôsledné dodržiavanie starých drôtárskych techník s pôvodnou drôtárskou tradíciou. Jeho kolekcia opletaných secesných tanierov je vo svete unikátna. Výstavu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Marián Mrva

JINDŘICHOHRADECKÉ SOCHY A PAMÁTNÍKY

SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ A SVATÝ TEODOR

Barokní sochařství zanechalo v Jindřichově Hradci kromě vrcholné tvorby Matouše Strachovského i další díla méně významných a dnes již neznámých sochařů. Zajímavé je, že

se ve městě hned dvakrát vedle sebe potkaly sochy dvou stejných světců, sv. Jana Nepomuckého a sv. Theodora. Zatímco Nepomucký byl v období baroka oblíbeným a velmi často zdoběným světlem nejen v Čechách, Theodorovy sochy jsou naopak velmi řídké. To, že se Jindřichův Hradec může pochlubit dvěma, je způsobeno tím, že ostatky tohoto světce získali v roce 1682 jindřichohradečtí františkáni a sv. Theodor se stal druhým patronem města.

První dvojice světců původně stála u jedné ze tří městských bran, u tzv. Pražské, přibližně na místě dnešní Střelnice, jak dokládá nejstarší vyobrazení tohoto místa z rukopisu Claudiových dějin města Hradce. Polychromované kamenné sochy mají různé stáří, svatý Jan Nepomucký pochází z roku 1725 a svatý Theodor má vročenou dataci 1731. Navíc se na podstavcích nachází vytesaná počáteční písmena donátorů M. F. B. D. B. T. Když byla roku 1827 při rozsáhlé asanaci hradebního příkopu gotická brána zbourána a uvolnila tak místo budově ostrostřeleckého sboru, došlo na přemístění soch do výklenků sousedního domu č.p. I/II, kde jsou k vidění dodnes.

Druhou dvojici svatých můžeme vidět před františkánským klášterem u vstupu do kostela sv. Kateřiny, kde dnes obklopují kamenný kříž s litinovým korpusem Krista a Pannou Marií z 19. století. Kamenný kříž na tomto místě stával dříve než sochy, již v roce 1751 byl

vyměněn za nový a roku 1793 společně se sochami obnoven. Pravděpodobně během 19. století byl nahrazen současným. Samotné sochy věnoval františkánskému řádu, který se nejvíce zasloužil o získání ostatků dalšího patrona města, jindřichohradecký měšťan Vít Kolman v roce 1738. Sochy z mušlového vápence v typické barokní dynamické póze stojí na

vysokých podstavcích, které umocňují celou kompozici. Vtesané nápisy na podstavcích do pergamenů nesených anděly ve znění: "Sv. Jane...Sv. Theodore oroduj za nás." se do dnešních dnů nedochovaly. Podstavce obou soch ukrývají lucernu v podobě srdce s kouřovodem. Dle Josefa Nováka, autora Soupisu památek historických a uměleckých v politickém okrese jindřichohradeckém, "mohly by být od Kaisra nebo Steyera". Pravděpodobně je vytvořil kameník Šebestián Kryštof Steyer, který zde v Jindřichově Hradci tvořil a 5. února 1751 také zemřel. Popisované sochy a kříž stojí i přes několikrát úpravy Klášterské ulice na svých původních místech.

František Fürbach, Jakub Valášek